

ENERGIKLAGENÆVNETS AFGØRELSE

i sag om genoptagelse af Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2018 om indtægtsrammeudmelding for Cerius A/S for reguleringsårene 2005-2015

Energiklagenævnet
NÆVNESEN HUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Energiklagenævnet traf den 21. december 2018 afgørelse i en sag med j.nr. 18/00281 om indtægtsrammeudmelding for Cerius A/S (herefter klager) for reguleringsårene 2005-2015. Klagen var indgivet af advokat Anders Stubbe Arndal på vegne af klager.

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
EAN nr. 5798000026070
ekn@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Østre Landsret har ved dom af 21. december 2020 hjemvist sagen til fornyet behandling i Energiklagenævnet for så vidt angår klagepunkterne vedrørende midlertidig tariffnedsættelse i reguleringsåret 2008 og elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, der var genstand for sagens behandling i landsretten.

Energiklagenævnet har derfor genoptaget sagen.

Energiklagenævnet ophæver Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 for så vidt angår klagepunktet vedrørende midlertidig tariffnedsættelse for reguleringsåret 2008 og hjemviser sagen til fornyet behandling i Forsyningstilsynet. Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 for så vidt angår den del af sagen, der vedrører håndtering af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Nævnets sammensætning

Nævnensformand og dommer Peter Ulrik Urskov
Næstformand, professor, ph.d. og cand.jur. Michael Gøtze
Advokat Marlene C. Hannibal
Statsaut. revisor Johnny Krogh
Direktør og cand.polyt. Poul Sachmann

1. Klagen til Energiklagenævnet

Energiklagenævnet modtog den 28. juni 2017 en klage over Energitilsynets (nu Forsyningstilsynet¹) afgørelse af 31. maj 2017 om klagers indtægtsrammer og reguleringspriser for reguleringsårene 2005-2015.

¹ Forsyningstilsynet overtog pr. 1. juli 2018 Energitilsynets opgaver.

Ved afgørelsen fandt Energitilsynet bl.a., at klager måtte anses for at have gennemført en midlertidig tarifnedsættelse på 173.941.082 kr. for reguleringsåret 2008, og at klager dermed havde givet afkald på at lade dette tilgodehavende i klagers favør indgå i differenceafviklingen i de efterfølgende reguleringsår. Energitilsynet havde i afgørelsen endvidere reduceret klagers indtægtsramme, idet tilsynet fandt, at udgifter til øvrige omkostninger afholdt i forbindelse med udførte opgaver for Elkraft på Kontekforbindelsen ikke længere bæres af den bevillingspligtige aktivitet. Endelig fremgår det af afgørelsen, at Energitilsynet fandt, at håndteringen af elforbrugere, som er tilsluttet direkte i transmissionsnettet, ikke er omfattet af netvirksomhedernes netbevilling. Energitilsynet har dog fundet, at klager har haft en berettiget forventning om at kunne lade det målte forbrug for elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet indgå i opgørelsen af leverede mængder elektricitet for reguleringsårene 2004-2015, men ikke for 2017 og efterfølgende reguleringsår.

Energiklagenævnet stadfæstede i afgørelse af 21. december 2018 Energitilsynets afgørelse med den ændring, at Energiklagenævnet fandt, at klager ikke havde haft en berettiget forventning om, at varetagelsen af kundeforholdene til forbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet var omfattet af klagers netbevilling i årene 2005-2015.

Klager anlagde herefter den 21. juni 2019 sag ved Retten i Holbæk til prøvelse af Energiklagenævnets afgørelse for så vidt angår klagepunkterne vedrørende midlertidig tarifnedsættelse i reguleringsåret 2008 og elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. Sagen har været henvist til behandling i Østre Landsret som første instans i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Østre Landsret afsagde den 21. december 2020 dom i sagen. Ved dommen blev sagen hjemvist til fornyet behandling ved Energiklagenævnet for så vidt angår de klagepunkter, der var genstand for sagen ved landsretten.

Energiklagenævnet ankede dommen til Højesteret, men har efterfølgende hævet sagen.

Energiklagenævnet har derfor genoptaget sagen for så vidt angår klagepunkterne om midlertidig tarifnedsættelse i reguleringsåret 2008 og elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

2. Sagens oplysninger

Klager er en netvirksomhed, der ejer og driver eldistributionsnettet i Nordvest-, Midt- og Sydsjælland, Lolland-Falster og øerne.

Klager består af følgende virksomheder, som er fusioneret i perioden 2005-2012:

- Syd Net A/S (2005)
- Maribo Elforsyning Net (2005)
- Roskilde Elnet (2005-2008)
- Køge Elforsyning Netselskab (2005-2010)

- SEAS-NVE Transmission A/S (50kV) – transmissionsvirksomhed med mængdebaseret indtægtsramme (2005-2011)
- SEAS-NVE Net A/S (50 kV) – transmissionsvirksomhed med mængdebaseret indtægtsramme (2005-2011)
- SEAS-NVE Net A/S (0,4-10 kV) – distributionsvirksomhed (2005-2011)
- SEAS-NVE NET A/S (2012-) (klager)

Energitilsynet har derfor ved afgørelsen af 31. maj 2017 også opgjort de bagudrettede indtægtsrammer og reguleringspriser for disse virksomheder for reguleringsårene 2005-2015.

Klager skiftede i 2017 navn fra SEAS-NVE NET A/S til Cerius A/S.

Klager har for samtlige reguleringsår i perioden 2005-2015 indsendt reguleringsregnskaber, jf. § 30 i indtægtsrammebekendtgørelsen.

Klager har i reguleringsregnskabet for 2008 oplyst følgende om midlertidige tarifnedsættelser og afvikling af differencer for reguleringsåret 2008:

”Redegørelse vedrørende differencer i henhold til BEK. 1520 § 22, stk. 2.

I selskabets foreløbige beregning udviser reguleringsregnskabet en difference på TDKK 309.314 i SEAS-NVE's Net A/S' favør (underdækning).

Det er SEAS-NVE's hensigt at hæve nettariffen senest i 2010 blandt andet for at øge egenfinansieringen af kabellægningen og implementeringen af fjernaflæste målere (AMR). SEAS-NVE Net A/S anoder om, at den resterende underdækning betragtes som en ikke varig prisnedsættelse. Såfremt Energitilsynet ikke kan imødekomme SEAS-NVE Net A/S' anmodning, forbeholder selskabet sig ret til at ændre sine dispositioner i relation til den reguleringsmæssige difference.”

Klager har i reguleringsregnskabet for 2009 oplyst følgende:

”I selskabets foreløbige beregning udviser reguleringsregnskabet en difference på TDKK 353.727 i SEAS-NVE's Net A/S' favør (underdækning).

Det er SEAS-NVE's hensigt at hæve nettariffen senest i 2011 blandt andet for at øge egenfinansieringen af kabellægningen og implementeringen af fjernaflæste målere (AMR). SEAS-NVE Net A/S anmoder om, at den resterende underdækning betragtes som en ikke varig prisnedsættelse. Såfremt Energitilsynet ikke kan imødekomme SEAS-NVE Net A/S' anmodning, forbeholder selskabet sig ret til at

ændre sine dispositioner i relation til den reguleringsmæssige difference.”

Klager har i reguleringsregnskabet for 2010 oplyst følgende:

”Selskabet har på det foreliggende grundlag udnyttet indtægtsrammen fuldt ud for distributionsaktiviteten for 2010 og opkrævet en underdækning fra tidligere år 2005-2008 på ca. DKK 54 mio.

Det er SEAS-NVE NET A/S’ hensigt at opkræve difference for 2009 på DKK 24 mio. i 2011, blandt andet for at øge egenfinansieringen af kabellægningen og implementeringen af fjernaflæste målere (AMR). SEAS-NVE Net A/S anmoder om, at den resterende underdækning betragtes som en ikke varig prisnedsættelse. Såfremt Energitilsynet ikke kan imødekomme SEAS-NVE Net A/S’ anmodning, forbeholder selskabet sig ret til at ændre sine dispositioner i relation til den reguleringsmæssige difference.”

I referat fra bestyrelsesmøde i SEAS-NVE A.m.b.a. fra den 10. november 2009 er det anført, at:

”Som et led i SEAS-NVE’s strategi for perioden 2009 – 2011, som bestyrelsen vedtog på bestyrelsesmødet i november 2008, blev det principielt besluttet, at koncernen skulle optimere indtægterne ved at udnytte indtægtsrammerne maksimalt.

Begrundelsen for at udnytte indtægtsrammerne er at sikre langsigtet økonomisk råderum til fortsat udvikling af nettene, set i lyset af myndighedernes større og større krav til økonomisk effektivitet. Herudover giver en maksimal udnyttelse mulighed for en øget egenfinansiering og endelig er situationen den, at hvis vi ikke udnytter rammerne nu så forsvinder mulighederne.”

Ved e-mail af 11. juli 2014 oplyste Energitilsynet virksomhederne om, at tilsynet påbegyndte en gennemgang af de bagudrettede indtægtsrammer for de virksomheder, som var fusioneret i perioden 2005-2012. E-mailen var vedhæftet en opgørelse af de bagudrettede indtægtsrammer for 2005-2011.

Energitilsynet har oplyst, at tilsynet af administrative grunde fandt det mest hensigtsmæssigt at træffe en samlet afgørelse for reguleringsårene 2005-2015, således at den regulatoriske behandling af virksomhederne for denne periode blev afsluttet.

I afgørelsen har Energitilsynet også foretaget særskilte vurderinger af en række virksomhedsspecifikke forhold, herunder forholdet omkring håndtering af kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet.

Energitilsynet traf herefter den påklagede afgørelse.

3. Energitilsynets afgørelse

Energitilsynet traf den 31. maj 2017 afgørelse vedrørende opgørelse af klagers bagudrettede indtægtsrammer og reguleringspriser for reguleringsårene 2005-2015.

For så vidt angår de klagepunkter, der er genstand for sagens behandling i genoptagelsessagen i Energiklagenævnet, er det blandt andet anført i Energitilsynets afgørelse:

Vedrørende opgørelse af differencer har Energitilsynet på baggrund af klagers tilkendegivelser i reguleringsregnskaberne for 2008-2010 fundet, at klager i 2010 har opkrævet ca. 54.000.000 kr. hos forbrugerne af differencerne opstået i 2005-2008, og at klager har ønsket at opkræve en difference fra 2009 på 24 mio. kr. senest i 2011 for at øge egenfinansieringen af kabellægningen og implementeringen af fjernaflæste målere. Energitilsynet har herefter anført, at den resterende del af differencen (opgjort af virksomheden til 309.314.000 kr. i 2008 og 353.727.000 kr. i 2009) skal betragtes som en midlertidig tarifnedsættelse.

Energitilsynet har på denne baggrund gennemført en midlertidig tarifnedsættelse på 173.941.082 kr. for 2008 (korrigeret for efterfølgende forhold).

Vedrørende forholdet omkring kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet fremgår det af Energitilsynets afgørelse, at tilsynet ved gennemgang af klagers bagudrettede indtægtsrammer for perioden 2005-2015 har konstateret, at klager indregner forbrug for kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet.

Energitilsynet har i afgørelsen henvist til Energistyrelsens vejledende udtalelse af 23. november 2016, hvorefter det fremgår, at "[...] håndteringen af elforbrugere, som er tilsluttet direkte til transmissionsnettet, skal varetages af transmissionsvirksomheden. Håndteringen kan derfor ikke være omfattet af de netbevillinger, der er udstedt til de netvirksomheder, der driver distributionsnet med henblik på levering af elektricitet til elforbrugere tilsluttet distributionsnettet."

Energitilsynet finder i lyset af Energistyrelsens udtalelse af 23. november 2016, at elforbrugere, som er tilsluttet direkte i transmissionsnettet, ikke er omfattet af netvirksomhedernes netbevilling.

Det følger af forarbejderne til elforsyningslovens § 19, at reglerne i elforsyningsloven gør op med opgavefordelingen mellem henholdsvis netvirksomheder og transmissionsvirksomheder, således at netvirksomheder varetager den fysiske forbindelse på distributionsniveau mellem producenter og forbrugere af elektricitet, mens transmissionsvirksomheder tilsvarende på transmissionsniveau varetager den fysiske forbindelse mellem producenter og distributionsnet/større forbrugere.

På denne baggrund vurderer Energitilsynet, at leverede mængder til disse kunder som udgangspunkt ikke skal indregnes i reguleringsregnskabet.

Energitilsynet har imidlertid den 22. januar 2013 truffet afgørelse om opgørelse af den samlede leverede mængde elektricitet for 2011 i forbindelse med sammenlægning af indtægtsrammerne for SEAS-NVE Net 0,4-10 kV, SEAS-NVE Net 50 kV og SEAS-NVE Net Transmission pr. 1. januar 2012, hvorved 19.982.273 kWh ud af samlet 3.833.265.411 kWh vedrørte en transmissionskunde, som var koblet på transmissionsnettet på 132 kV-siden af en 132/50 kV transformer.

Klager har den 19. december 2012 oplyst følgende til Energitilsynet om denne kunde:

”132 kV”-kunden er BaneDanmark, der har to tilslutninger. Ved begge tilslutninger har BaneDanmark egen transformer, som er tilsluttet direkte i en 132/50 kV-station.

De er vores kunde, idet det er vores station, og vi desuden har kundeservice mv. Deres mængde er for øvrigt konsistent siden 2004 opgjort som en del af mængderne i den mængdeafhængige transmissionsindtægtsramme for Net.”

Energitilsynet finder på denne baggrund, at klager som følge af afgørelsen af 22. januar 2013 har haft en berettiget forventning om, at transmissionskundernes aftag af elektricitet direkte i transmissionsnettet har kunnet medregnes ved opgørelsen af netvirksomhedens leverede mængde elektricitet.

Det målte forbrug for kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet kan derfor i perioden 2004-2015 indgå i opgørelsen af henholdsvis SEAS-NVE Transmissions og klagers mængde leveret elektricitet, der indgår ved udmeldingen af virksomhedens bagudrettede reguleringspriser og indtægtsrammer for denne periode.

For perioden 2017 og fremefter kan det målte forbrug for disse kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet imidlertid ikke indgå i opgørelsen af den leverede mængde elektricitet. Klager kan heller ikke indregne driftsmæssige indtægter, driftsomkostninger og afskrivninger forbundet med kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet samt værdien af virksomhedens målere på transmissionsnettet i sine netaktiver for perioden 2017 og fremefter.

4. Østre Landsrets dom af 21. december 2020

Østre Landsret har ved dom af 21. december 2020 hjemvist sagen til fornyet behandling ved Energiklagenævnet for så vidt angår klagepunkterne vedrørende (1) midlertidig tarifnedsættelse i reguleringsåret 2008 og (2) elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

(1) Midlertidig tarifnedsættelse i reguleringsåret 2008

Østre Landsret har i dommen henvist til, at ved tilkendegivelse af 29. marts 2016 meddelte Energitilsynet en praksisændring med bagudrettet virkning for 2005-2010, hvorefter en difference i selskabets favør blev afviklet med de første indtægter i afviklingsåret, såfremt selskabet i sin afviklingsplan havde

tilkendegivet, at differenceen ønskedes opkrævet. Det var således ikke længere nødvendigt at overskride indtægtsrammen for at afvikle differencer i selskabets favør. Praksisændringen medførte, at Energitilsynets praksis for afvikling af differencer i selskabets favør blev ensartet for årene 2005-2015.

Østre Landsret har i dommen lagt til grund, at reguleringsregnskaberne redegørelser vedrørende differencer blev udarbejdet på baggrund af Energitilsynets daværende praksis, dagældende indtægtsrammebekendtgørelser samt Energitilsynets vejledninger herom, og de må læses i lyset heraf.

Landsretten finder herefter, at klager i perioden fra 2008-2010 ikke bærer risikoen for at have udarbejdet redegørelser vedrørende selskabets differencer i henhold til den dagældende praksis, som i 2016 blev ændret med tilbagevirkende kraft. Det kan således ikke komme klager til skade, at reguleringsregnskaberne blev udarbejdet på et tidspunkt, hvor differencer i netselskabets favør ikke kunne afvikles og opstå i samme reguleringsår, men kun kunne afvikles ved at overskride indtægtsrammen inden for to år.

Landsretten har anført, at der i reguleringsregnskaberne er redegjort for betydelige differencer i selskabets favør, og at der er anført dels en hensigt om at hæve nettarifferne inden for den kommende 2-årsperiode og dels en anmodning om, at en ”resterende underdækning betragtes som en ikke varig prisnedsættelse”. På baggrund heraf og henset til at bestyrelsen i klagers moderselskab i november 2008 som led i strategien for 2009-2011 besluttede, at koncernen skulle maksimere indtægtsrammerne maksimalt, har landsretten fundet, at der ikke er grundlag for at fastslå, at klagers reguleringsregnskaber skal forstås således, at der for reguleringsåret 2008 er givet afkald på opkrævning af en difference i selskabets favør på 173.941.082 kr. i form af en midlertidig tarifnedsættelse.

I forhold til den omstændighed at klager ikke med årsrapporten for 2008 har vedlagt et forslag til afvikling af den opståede difference, jf. § 29, stk. 6, jf. § 29, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1294 af 24. november 2010, har landsretten i dommen bemærket, at det følger af Energitilsynets rammenotat af 27. juni 2013, pkt. 26 (1.a.i.),² at virksomheder ikke kan afskæres fra at opkræve differencer i egen favør i de tilfælde, hvor virksomhederne enten ikke har fået en bagudrettet indtægtsrammeudmelding, eller den har været mangelfuld. Landsretten har endvidere henvist til, at det fremgår af rammenotatets pkt. 202, at Energitilsynets sekretariat havde givet netvirksomhederne det indtryk, at de ville få en såkaldt bagudrettet endelig indtægtsramme forud for indsendelse af forslag til differenceafviklingsplaner, jf. bekendtgørelsens § 29, stk. 3.

I denne sag har Energitilsynet imidlertid først den 31. maj 2017 truffet afgørelse om klagers indtægtsrammer og reguleringspriser for reguleringsårene 2005-2015, og landsretten finder derfor, at klager ikke kan anses for at have

² Tilkendegivelse om principper for indtægtsrammeudmeldinger (rammenotat) dateret 27. juni 2013. Rammenotatet kan findes på Forsyningstilsynets hjemmeside www.forsyningstilsynet.dk.

gennemført en midlertidig tarifnedsættelse, blot fordi klager ikke med årsrapporten for 2008 har indsendt forslag til afvikling af differencen i selskabets favør.

Landsretten finder på denne baggrund, at det ikke har været i overensstemmelse med principperne i Energitilsynets rammenotat af 27. juni 2013 og tilkendegivelse af 29. marts 2016 at fastslå, at klager vedrørende reguleringsåret 2008 havde gennemført en midlertidig tarifnedsættelse på 173.941.082 kr.

Landsretten har derfor taget klagers hjemvisningspåstand for så vidt angår denne del af Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2018 til følge.

(2) Elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet

Landsretten har som ubestridt lagt til grund, at klager i en årrække har haft ansvaret for og har foretaget måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet med målere og måleudstyr ejet af klager.

Efter gennemgang af elforsyningslovens forarbejder finder landsretten, at elforsyningsloven forud for lov nr. 704 af 8. juni 2018, hvor det blev fastslået, at ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, alene skal varetages af netvirksomheder, hverken gav netvirksomheder krav på at kunne foretage måling af elforbrug for kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet eller klart udelukkede dette.

Landsretten har endvidere henvist til konkrete eksempler, hvor energimyndighederne har været informeret om, at netelskaber har håndteret kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet og har bl.a. på denne baggrund lagt til grund, at energimyndighederne har været bekendt med og har accepteret, at netvirksomheder også forud for lovændringen i 2018 har varetaget opgaven med at måle elforbrug for kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Landsretten finder, at det først er med Energistyrelsens brev af 22. november 2016 til samtlige netvirksomheder, at Energistyrelsen har tilkendegivet, at elforsyningsloven skulle fortolkes således, at håndteringen af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet ikke kunne varetages af netvirksomheder, men udelukkende kunne varetages af transmissionsvirksomheden Energinet. I lyset af det anførte om myndighedernes kendskab og accept af netvirksomhedernes mulighed for håndtering af transmissionskunder, finder landsretten, at denne fortolkning må anses for en ændring af myndighedernes hidtidige praksis.

På denne baggrund finder landsretten, at klager berettiget har indrettet sig på at kunne varetage håndteringen af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet i reguleringsårene 2005-2015 og derfor kan indregne disse kunders elforbrug i virksomhedens opgørelse af leverede mængder elektricitet. Det er anført i dommen, at efter de for landsretten nedlagte påstande, og da energiklagenævnets afgørelse alene angår perioden 2005-2015, har landsretten ikke anledning til at tage stilling til klagers berettigede forventninger i tiden efter 2015.

Landsretten har derfor også taget klagers hjemvisningspåstand for så vidt angår denne del af Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2018 til følge.

5. Klagers bemærkninger

Klager ønsker, at Energiklagenævnet ophæver Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 og hjemviser sagen til fornyet behandling i Forsyningstilsynet for så vidt angår klagepunkterne om midlertidig tariffnedsættelse i reguleringsåret 2008 og elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Klager ønsker i den forbindelse, at Energiklagenævnet pålægger Forsyningstilsynet at træffe afgørelse om, dels at klager ikke kan anses for at have gennemført en midlertidig tariffnedsættelse på 173.941.082 kr. for reguleringsåret 2008, og at klager dermed ikke har givet afkald på at opkræve denne del af differencen i klagers favør, og dels at de leverede mængder elektricitet til kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet skal kunne indregnes i klagers reguleringsregnskaber for perioden 2005-2017 og fremefter, subsidiært for perioden 2005-2016.

Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende synspunkter:

1) Midlertidig tariffnedsættelse

- Østre Landsret har i dommen for det første fastslået, at klagers reguleringsregnskaber for 2008-2010 ikke kan forstås på den måde, at klager har givet afkald på en difference i egen favør på 173.941.082 kr. i form af en midlertidig tariffnedsættelse. Landsretten har for det andet fastslået, at klager ikke kan anses for at have gennemført en midlertidig tariffnedsættelse, blot fordi klager ikke med reguleringsregnskabet for 2008 indsendte forslag til afvikling af differencen i egen favør som foreskrevet i den dagældende indtægtsrammebekendtgørelse § 29, stk. 6, jf. stk. 3.
- Det må have formodningen imod sig, at klager har ønsket at afstå et tilgodehavende på 173.941.082 kr., som klager havde ret til for at få dækket dets omkostninger, medmindre det er fremgået klart og tydeligt. En beslutning om ikke at ville opkræve en difference i denne størrelsesorden er af så stor økonomisk betydning for klager, at det ville kræve en selvstændig bestyrelsesbeslutning, og en sådan beslutning er aldrig truffet. Tværtimod har bestyrelsen bevidst valgt og truffet beslutning om at udnytte indtægtsrammerne fuldt ud. Dette fremgår af bestyrelsesreferat af 10. november 2009.
- Det er derfor klagers opfattelse, at det er tilstrækkeligt, at en netvirksomhed, som klager også har gjort, har tilkendegivet at ville opkræve en difference.
- Energiklagenævnet har i afgørelsen af 21. december 2018 alene foretaget en vurdering af, om klager har opfyldt kravet som formuleret i

indtægtsrammebekendtgørelsens § 29, stk. 6, jf. § 29, stk. 3, herunder om klager har vedlagt regnskabet et forslag til justering af klagers priser med henblik på afvikling af differencen.

- Det er en afgørende fejl, at Energiklagenævnet i afgørelsen af 21. december 2018 ikke inddrager det forhold, at kravet i indtægtsrammebekendtgørelsens § 29, stk. 6, jf. § 29, stk. 3, var indholdsløst i årene 2005-2010 og ikke blev håndhævet af Energitilsynet over for netvirksomhederne i forbindelse med indberetning af reguleringsregnskaberne for 2005-2010. Der herskede således i årene 2005-2010 stor usikkerhed om, hvad netvirksomheder skulle angive i deres reguleringsregnskaber for at opretholde differencer i egen favør.
- Energitilsynet stillede i perioden 2005-2010 således ikke nogen krav til hverken udformningen eller indholdet af netvirksomhedernes forslag til afvikling af differencer i egen favør i forbindelse med indberetningen af reguleringsregnskaberne.
- Tilkendegivelserne i reguleringsregnskaberne for 2008-2010 skal læses i lyset af Energitilsynets daværende praksis. Klager har i reguleringsregnskaberne i tilstrækkelig grad tilkendegivet at ville opkræve differencen i egen favør for reguleringsåret 2008 i følgende reguleringsår.
- Klagers angivelse i reguleringsregnskaberne for 2008 og 2009 om, ”at den resterende underdækning betragtes som en ikke varig prisnedsættelse”, kan på ingen måde fortolkes derhen, at klager skulle have anmodet om en midlertidig tariffnedsættelse i størrelsesordenen på kr. 173.941.082 kr. for reguleringsåret 2008.
- Energitilsynets praksis for afvikling af differencer for årene 2005-2010 indebar, at klager meget vanskeligt kunne få afviklet dets fulde opgjorte differencer i egen favør i følgende reguleringsår. Klager har således haft et meget stærk økonomisk incitament til at undgå at overskride indtægtsrammen blandt andet for at undgå at skulle tilbagebetale for meget opkrævede nettariffer inklusiv forrentning heraf. Klager kendte heller ikke de konkrete størrelser af differencerne i egen favør, blandt andet fordi Energitilsynet ikke som forudsat i indtægtsrammebekendtgørelserne havde truffet de fornødne afgørelser vedrørende klagers indtægtsrammeforhold. Energitilsynet traf således først afgørelse om klagers bagudrettede indtægtsrammer og reguleringspriser for reguleringsårene 2005-2015 den 31. maj 2017.
- Hertil kommer, at Energitilsynet i oktober 2008 i Energitilsynets vejledning om indberetning af reguleringsregnskabet for 2008 besluttede, at spørgsmålet om midlertidige tariffnedsættelser i reguleringsregnskabet for 2008 skulle behandles i forbindelse med opgørelse af differencer.

- Af vejledningen fremgår, at virksomheden i forbindelse med indsendelse af reguleringsregnskabet f.eks. i ledelsesberetningen kan oplyse enten, at:

”1) Differencen opkræves i følgende reguleringsår, jf. § 22 i BEK 1520, eller
2) Differencen er en varig tarifnedsættelse, eller at
3) Differencen er en ikke-varig tarifnedsættelse.”

- Hvis klager ikke kunne få opkrævet den fulde opgjorte difference i reguleringsregnskabet for 2008 på 309.314.000 kr. i følgende reguleringsår, så skulle den ikke-afviklede del af differencen betragtes som enten en varig eller en ikke-varig tarifnedsættelse. Klager har derfor i reguleringsregnskabet forsøgt at varetage sine økonomiske interesser bedst muligt.
- Energiklagenævnets inddragelse af klagers tilkendegivelser i reguleringsregnskabet for 2010 til støtte for, at klager skulle have anmodet om en midlertidig tarifnedsættelse på 173.941.082 kr. har ingen hjemmel i indtægtsrammebekendtgørelsen eller retsgrundlaget i øvrigt.
- Energitilsynets daværende praksis for årene 2005-2010 for den måde, som klager skulle afvikle sine differencer i egen favør, var i strid med 2010-indtægtsrammebekendtgørelsens regler. Dette førte til, at Energitilsynet i 2016 ændrede praksis med bagudrettet virkning for årene 2005-2010. I den forbindelse fastsatte Energitilsynet i tilkendegivelsen fra 2016 en række meget klare principper, som skal lægges til grund i afgørelser om klagers bagudrettede indtægtsrammer og differencer i egen favør. Med Energitilsynets ændrede praksis for årene 2005-2010 skulle differencer automatisk betragtes som afviklet med de første indtægter i afviklingsåret. Energiklagenævnet har undladt at inddrage disse principper i afgørelsen af 21. december 2018.
- Det er i strid med den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning ikke at anvende de fastlagte principper i rammenotatet fra 2013 og 2016-tilkendegivelsen over for klager, idet Energitilsynet har anvendt disse principper i forbindelse med opgørelse af øvrige netvirksomheders bagudrettede indtægtsrammer for årene 2005-2015.
- Der er i afgørelsen af 21. december 2018 heller ikke taget højde for, at klager for årene 2005-2015 ikke har haft et tilstrækkeligt grundlag for at beregne dets differencer i egen favør som følge af Energitilsynets forhold, idet Energitilsynet ikke som forudsat i elforsyningsloven og indtægtsrammebekendtgørelserne har truffet løbende afgørelser om klagers indtægtsrammer og reguleringspriser. Energitilsynet traf således først afgørelse om klagers bagudrettede indtægtsrammer og reguleringspriser for årene 2005-2015 den 31. maj 2017.
- Det fremgår således også af afgørelsen, at ”[...] Sekretariatet vurderer

imidlertid, at SEAS-NVE under de foreliggende omstændigheder ikke for nærværende afgørelse har haft tilstrækkelig klarhed omkring differencens størrelse, og at differencen ultimo reguleringsåret 2015 derfor skal være afviklet senest ultimo reguleringsåret 2018.” (klagers understregninger).

- Det var dermed umuligt for klager at overholde 2-årsfristen for afvikling af differencer i egen favør som fastlagt i § 29, stk. 3, i 2010-indtægtsrammebekendtgørelsen. Energitilsynet har da også i rammenotatet fra 2013 fastsat et meget klart princip om, at netvirksomhederne ikke skal afskæres fra at opkræve differencer i egen favør med henvisning til 2-årsfristen, idet netvirksomhederne ikke har haft et tilstrækkeligt grundlag for at beregne dets differencer.
- Klagers tilkendegivelse i reguleringsregnskabet om at ville ”hæve net-tariffen senest i 2010” i sammenhæng med klagers opgørelse af en difference i klagers favør på 309.314 TDKK er en klar tilkendegivelse om at ville opkræve den opgjorte difference i de følgende reguleringsår.
- Hertil kommer, at klagers tilkendegivelse i reguleringsregnskabet om, at differenceafviklingen skal anvendes til klagers kabellægning og implementering af fjernaflæste målere angår beløb i en størrelsesorden på 900.000.000 kr., hvilket klart overstiger den af klager opgjorte difference for reguleringsåret 2008. Dette understøtter i sig selv, at klager har tilkendegivet at ville opkræve denne fulde difference.
- At klager har tilkendegivet at ville opkræve den fulde difference understøttes også af, at klager har opgjort en difference i klagers favør på 353.727.000 kr., og klager har dermed indregnet og fastholdt differencen fra 2008.
- Klager har indregnet differencen i egen favør i klagers efterfølgende reguleringsregnskaber for 2012-2015, og klager har således ikke anset differencen for bortfaldet. Energitilsynet har ikke på noget tidspunkt ved modtagelse af reguleringsregnskaberne fra og med 2012 til og med 2015 – trods dialog med klager – tilkendegivet, at differencen fra 2008 ikke kunne medtages, men skulle anses for afstået. Energitilsynets adfærd har således konkret givet klager en berettiget forventning om, at klager er berettiget til at opkræve differencen i egen favør for reguleringsåret 2008.
- Klager gør gældende, at Energiklagenævnet ved fornyet behandling af sagen skal træffe afgørelse om, at i opgørelsen af klagers differencer i egen favør for årene 2005-2015 skal indregnes et beløb på 173.941.082 kr., som en difference i klagers favør for reguleringsåret 2008, der ønskes opkrævet, og som skal indgå i differenceafviklingen i de følgende reguleringsår. Det indebærer helt konkret i forhold til

Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 og Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2018, at klagers difference i egen favør ultimo reguleringsåret 2015 skal forhøjes med 173.941.082 kr., og at klager skal tillægges behørig tid til at afregne denne del af differencen i egen favør, som opgjort ultimo reguleringsåret 2015.

2) Kunder tilsluttet transmissionsnettet

- Klager har anført, at Østre Landsret har fastslået, at elforsyningsloven forud for lov nr. 704 af 8. juni 2018 hverken gav netvirksomheder krav på at kunne foretage måling af elforbrug for kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet eller klart udelukkede dette.
- Østre Landsret har således anført, at elforsyningsloven fra 1999 forudsatte, at selve håndteringen af elforbrugere – uanset om de var tilsluttet distributions- eller transmissionsnettet – var en opgave, som var knyttet til det at drive bevillingspligtig netvirksomhed og udelukkende kunne håndteres af virksomheder med en sådan bevilling.
- Der er heller ikke i forbindelse med etableringen af Energinet Danmark, jf. lov nr. 1384 af 20. december 2004 om Energinet Danmark, eller ved lov nr. 466 af 18. maj 2011 om ændring af elforsyningsloven, taget stilling til hvilken virksomhed, der havde ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.
- I forhold til energimyndighedernes fortolkning og praksis vedrørende netvirksomhedernes håndtering af kunder tilsluttet transmissionsnettet har Østre Landsret lagt til grund, at myndighederne på energiområdet har været bekendt med og har accepteret, at netvirksomheder forud for lovændringen i 2018 har varetaget opgaven med at måle elforbrug for kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet.
- Det fremgår endvidere af dommen, at det først var med Energistyrelsens brev af 22. november 2016 til samtlige netvirksomheder, at styrelsen tilkendegav, at det var styrelsens fortolkning, at netvirksomheder ikke kunne varetage håndteringen af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, og at disse kunder alene kunne varetages af Energinet. Denne fortolkning må anses for en ændring af energimyndighedernes hidtidige praksis for så vidt angår netvirksomheders mulighed for at håndtere elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.
- Klager har derfor berettiget indrettet sig på at kunne varetage håndteringen af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet i reguleringsårene 2005-2015, og derfor kan disse kunders elforbrug indregnes i opgørelsen af leverede mængder elektricitet.
- Det er anført i dommen, at landsretten ikke har haft anledning til at tage stilling til klagers berettigede forventninger for perioden efter 2015, idet Energiklagenævnets afgørelse og dermed klagers påstande

under sagens behandling i landsretten alene angik perioden 2005-2015. Det er klagers opfattelse, at denne bemærkning fra Østre Landsret skal forstås, således at Østre Landsret ville have givet klager medhold i, at klager også i tiden efter 2015 berettiget har indrettet sig på at kunne indregne forbrug for kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet.

- Østre Landsrets dom indebærer derfor efter klagers opfattelse for det første, at leverede mængder elektricitet til kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet skal kunne indregnes i klagers reguleringsregnskaber for 2005-2016. Klager gør i den forbindelse gældende, at den udmeldte praksisændring fra november 2016 ikke vil kunne tillægges virkning for 2016, idet klager ikke har haft mulighed for at indrette sig i overensstemmelse hermed eller i øvrigt korrigere klagers tarifiering for 2016.
- Dommen medfører for det andet, at leverede mængder elektricitet til kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet tillige skal kunne indregnes i klagers reguleringsregnskaber for perioden 2017 og fremefter.
- Klager gør i den forbindelse gældende, at det ikke vil være i overensstemmelse med Østre Landsrets præmisser at opretholde den udmeldte praksisændring. Østre Landsret har således fastslået i dommen, at elforsyningsloven forud for lov nr. 704 af 8. juni 2018 ikke udelukkede netvirksomheder fra at kunne foretage måling af elforbrug for kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet, og at energimyndighederne klart har accepteret netvirksomhedernes varetagelse af denne opgave. Energimyndighedernes praksisændring er derfor behæftet med en retlig mangel, idet den er baseret på en fejlagtig fortolkning af elforsyningsloven. Praksisændringen strider også mod en for klager retligt beskyttet forventning om at kunne varetage måleopgaven og indregne forbruget i leverede mængder elektricitet.
- Praksisændringen fra 2016 medførte i øvrigt en så betydelig usikkerhed blandt netvirksomhederne i forhold til den fremadrettede håndtering af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, at praksisændringen i realiteten ikke er implementeret af netvirksomhederne. Dette førte til en ændring af elforsyningsloven i 2018, hvorefter håndtering af elkunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet blev føjet til listen over netvirksomhedernes særlige forpligtelser i elforsyningslovens § 22, stk. 1, nr. 2.
- Konsekvensen af Østre Landsrets dom er derfor, at Energiklagenævnet skal ændre Energitilsynets afgørelse med den virkning, at leverede mængder elektricitet til kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet, herunder de tilhørende indtægter, omkostninger, afskrivninger og værdien af netaktiver, skal kunne indregnes i klagers reguleringsregnskaber for 2005-2017 og fremefter og ikke kun for perioden 2005-

2015. Subsidiært gør klager gældende, at de leverede mængder elektricitet til kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet skal kunne indregnes for perioden 2005-2016.

6. Forsyningstilsynets bemærkninger

Forsyningstilsynet har under genoptagelsessagens behandling i Energiklagenævnet anført, at Forsyningstilsynet for så vidt angår begge klagepunkter henholder sig til den trufne afgørelse af 31. maj 2017.

I forhold til klagers påstand om at Energiklagenævnet skal ændre Energitilsynets afgørelse med den virkning, at leverede mængder elektricitet til kunder tilsluttet direkte i transmissionsnettet skal kunne indregnes i klagers reguleringsregnskaber for 2005-2017 og ikke kun for perioden 2005-2015, bemærker Forsyningstilsynet, at Østre Landsrets dom alene angår perioden 2005-2015, og at Østre Landsret med dommen ikke ses at tage stilling til, hvorvidt klager i perioden efter 2015 berettiget har indrettet sig på at håndtere forbrugere tilsluttet direkte i transmissionsnettet.

7. Retsgrundlaget

Retsgrundlaget fremgår af bilag til denne afgørelse.

8. Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Som følge af Østre Landsrets hjemvisning af Energiklagenævnets afgørelse af 21. december 2018, har Energiklagenævnet foretaget en fornyet vurdering af sagen for så vidt angår klagepunkterne om midlertidig tariffnedsættelse i reguleringsåret 2008 og elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

(1) Midlertidig tariffnedsættelse for reguleringsåret 2008

Klager har i reguleringsregnskabet for 2008 opgjort en difference på 309.314.000 kr. i klagers favør. I reguleringsregnskabet har klager oplyst, at det var klagers hensigt at hæve nettariffen senest i 2010, bl.a. for at øge egenfinansieringen af kabellægning og implementering af fjernaflæste målere. Det er anført i reguleringsregnskabet, at klager anmoder om, ”at den resterende underdækning betragtes som en ikke varig prisnedsættelse”.

Det er spørgsmålet i sagen, om den resterende del af differencen bl.a. som følge af tilkendegivelsen i reguleringsregnskabet skal betragtes som en midlertidig tariffnedsættelse.

Det fremgår af indtægtsrammebekendtgørelsens § 29, stk. 6,³ at såfremt der er en difference, jf. stk. 3, i virksomhedens favør, vedlægges årsrapporten et forslag til justering af virksomhedens priser med henblik på afvikling af differencen eller dele heraf. Såfremt en virksomhed ikke ønsker at justere sine priser som følge af differencen, anses virksomhedens prisfastsættelse som en

³ Bekendtgørelse nr. 1294 af 24. november 2010. Det er anført i ikrafttrædelsesbestemmelsen i indtægtsrammebekendtgørelsens § 33, stk. 4, at årsrapporter for årene 2008-2010 udarbejdes efter reglerne i denne bekendtgørelse, og at virkningerne af oplysningerne i årsrapporter for reguleringsårene 2008-2010 ligeledes bestemmes efter reglerne i denne bekendtgørelse.

midlertidig prisreduktion. Virksomheden redegør for denne midlertidige prisreduktion i sin årsrapport.

Af indtægtsrammebekendtgørelsens § 29, stk. 3, fremgår, at årsrapporten vedlægges et forslag til justering af virksomhedens priser, således at den opståede difference er korrigeret senest ved udgangen af det reguleringsår, der følger efter tidspunktet for regnskabsaflæggelsen.

På tidspunktet for klagers udarbejdelse af reguleringsregnskabet for 2008 håndterede Energitilsynets sekretariat differencer i netvirksomheders favør på en måde, hvor differencer blev afviklet ved at overskride indtægtsrammen. Netvirksomheden mistede retten til at opkræve en difference efter to år, hvis den ikke var afviklet inden da ved overskridelse af indtægtsrammen.

Af Energitilsynets tilkendegivelse af 29. marts 2016 fremgår, at Energitilsynets sekretariat i perioden fra 2011 og fremefter har håndteret differencer i netvirksomhedens favør på en måde, hvor differencer afvikles med de første indtægter i afviklingsåret, såfremt en virksomhed i sin afviklingsplan har tilkendegivet, at differenceen ønskes opkrævet. Det har således fra 2011 ikke længere været nødvendigt at overskride indtægtsrammen for at afvikle differencer i egen favør, idet differencer i netvirksomhedens favør kan afvikles og opstå i samme reguleringsår.

Ved tilkendegivelsen af 29. marts 2016 blev Energitilsynets praksis for opgørelse og afvikling af differencer ændret med bagudrettet virkning for 2005-2010. Differencer anses herefter for afviklet, hvis netvirksomheden har tilkendegivet, at de vil opkræve differencerne i de følgende reguleringsår. Praksisændringen betød, at tilsynets praksis for årene 2005-2015 blev ensartet.

Klagers tilkendegivelser i reguleringsregnskaberne skal imidlertid læses i lyset af de dagældende vejledninger fra Energitilsynet og den dagældende praksis, hvor differencer kun kunne afvikles ved at overskride indtægtsrammen inden for to år.

Under hensyn hertil og under hensyn til det anførte i referatet fra bestyrelsesmødet i moderselskabet SEAS-Net A.m.b.a. om at koncernen skulle maksimere indtægtsrammerne maksimalt, finder Energiklagenævnet i overensstemmelse med Østre Landsrets dom, at reguleringsregnskaberne for 2008-2010 ikke kan forstås således, at reguleringsregnskaberne indeholder en tilkendegivelse om, at klager ønsker at foretage en midlertidig tariffædsættelse på 173.941.082 kr.

I forhold til den omstændighed at klager ikke har vedlagt årsrapporten et forslag til justering af virksomhedens priser med henblik på afvikling af difference eller dele heraf i overensstemmelse med indtægtsrammebekendtgørelsens § 29, stk. 6, jf. § 29, stk. 3, bemærker Energiklagenævnet, at Energitilsynet i rammenotat af 25. juni 2013 har tilkendegivet, at der skal anvendes en række principper i forbindelse med opgørelse af netvirksomhedernes indtægtsrammer for årene 2005-2011. Af rammenotatets pkt. 26 (1.a.i) fremgår, at principperne bl.a. indebærer, at virksomhederne ikke kan afskæres fra at

opkræve differencer i egen favør i de tilfælde, hvor virksomhederne enten ikke har fået en bagudrettet indtægtsrammeudmelding eller alene har fået en mangelfuld bagudrettet indtægtsrammeudmelding.

Det er videre anført i rammenotatet i pkt. 202, at Energitilsynets sekretariat vurderer, at netvirksomhederne grundet praksis og et kompliceret lovgrundlag kan have været i tvivl om forståelsen af bestemmelserne i indtægtsrammebekendtgørelsen, og at denne tvivl ikke kan tilregnes virksomhederne, blandt andet fordi Energitilsynets sekretariat har givet det indtryk, at virksomhederne, inden deres indsendelse af forslag til differenceafviklingsplaner i medfør af indtægtsrammebekendtgørelsens § 29, stk. 3, ville få en bagudrettet indtægtsramme.

I den foreliggende sag har Energitilsynet først den 31. maj 2017 truffet afgørelse om klagers bagudrettede indtægtsrammer og reguleringspriser for reguleringsårene 2005-2015.

Under hensyn hertil finder Energiklagenævnet i lighed med Østre Landsret, at der ikke er grundlag for at fastslå, at klager for reguleringsåret 2008 har gennemført en midlertidig tarifnedsættelse på 173.941.082 kr., som følge af den omstændighed, at klager ikke har vedlagt årsrapporten et forslag til justering af virksomhedens priser med henblik på afvikling af differencen eller dele heraf.

Som følge heraf ophæver Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 for så vidt angår klagepunktet om midlertidig tarifnedsættelse for reguleringsåret 2008 og hjemviser sagen til fornyet behandling i Forsyningstilsynet med henblik på, at Forsyningstilsynet træffer en ny afgørelse, hvor klager ikke anses for at have gennemført en midlertidig tarifnedsættelse på 173.941.082 kr. for reguleringsåret 2008 og fastsætter vilkår for afvikling af differencen.

(2) Kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet

Klager har i en årrække foretaget måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet. Det er i sagen spørgsmålet, om klager var berettiget til at lade målt forbrug for elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet indgå i opgørelsen af leverede mængder elektricitet.

Det fremgår af elforsyningslovens § 19, stk. 1,⁴ at der er krav om bevillingspligt for virksomheder, der udøver aktiviteter med henholdsvis transmissions- og netvirksomhed, bortset fra transmissionsvirksomhed, der varetages af Energinet eller denne virksomheds helejede datterselskaber.

Såvel net- som transmissionsvirksomhed er defineret i elforsyningslovens § 5. Transmissionsvirksomhed er således i henhold til elforsyningslovens § 5,

⁴ Lovbekendtgørelse nr. 418 af 25. april 2016, som var gældende på tidspunktet for Energitilsynets afgørelse.

nr. 21, en virksomhed med bevilling eller elforsyningsvirksomhed, som varetages af Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber, der driver transmissionsnet. Ved transmissionsnet forstås et kollektivt elforsyningsnet, som har til formål at transportere elektricitet fra produktionssteder til et overordnet center i distributionsnettet eller at forbinde det med andre sammenhængende elforsyningsnet, jf. elforsyningslovens § 5, nr. 20.

Netvirksomhed er i elforsyningslovens § 5, nr. 16, defineret som en virksomhed med bevilling, der driver distributionsnet. Ved distributionsnet forstås et kollektivt elforsyningsnet, som har til formål at levere elektricitet til en ubestemt kreds af forbrugere, samt net, som ejes af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som har til formål at forbinde en forbruger direkte med transmissionsnettet, jf. elforsyningslovens § 5, nr. 6.

Af de almindelige bemærkninger til elforsyningsloven fra 1999 fremgår, at netvirksomheden varetager den fysiske forbindelse på distributionsniveau mellem producenter/transmissionsnet og forbrugere af elektricitet. Transmissionsvirksomheder varetager tilsvarende på transmissionsniveau den fysiske forbindelse mellem producenter og distributionsnet/større forbrugere.⁵

Det følger af bestemmelsen i elforsyningslovens § 20 om forpligtelser for transmissions- og netvirksomheder, at transmissions- og netvirksomheder er forpligtet til at måle levering og aftag af elektricitet i nettet. Om netvirksomheders specifikke forpligtelser fremgår det af elforsyningslovens § 22, stk. 1, at netvirksomheder bl.a. skal opretholde den tekniske kvalitet i nettet og måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net.

Af lovforslaget om ændring af elforsyningsloven i 1999 fremgår af de specielle bemærkninger til elforsyningslovens § 19, at hvis en transmissionsvirksomhed har en forbruger direkte tilsluttet sit net, er virksomheden tillige bevillingspligtig som netvirksomhed og skal udføre de opgaver over for forbrugeren, som påhviler en netvirksomhed.⁶

Bevilling til netvirksomhed og transmissionsvirksomhed kan som udgangspunkt ikke gives til samme virksomhed, og bevillingshaveren kan i virksomheden alene drive de aktiviteter, som ligger inden for bevillingen, jf. elforsyningslovens § 47, stk. 1.

Under hensyn til det anførte i forarbejderne til elforsyningsloven fra 1999 finder Energiklagenævnet, at det som udgangspunkt har været forudsat i elforsyningsloven, at det var transmissionsvirksomheder, der håndterede kunder tilsluttet transmissionsnettet, og at der var krav om netbevilling for at kunne håndtere disse kunder.

Energiklagenævnet finder dog samtidig, at der ikke i lovgrundlaget eller lov-bemærkningerne er taget klart stilling til netvirksomheders håndtering af kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet, og Energiklagenævnet finder på

⁵ Folketingstidende 1998-1999, Tillæg A, side 5877.

⁶ Folketingstidende 1998-1999, Tillæg A, side 5899.

denne baggrund i overensstemmelse med Østre Landsrets dom, at netvirksomheder ikke kan anses for afskåret fra at varetage kundeforholdet til elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Med lov nr. 704 af 8. juni 2018 om ændring af bl.a. elforsyningslovens § 22 blev ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet flyttet fra Energinet til netvirksomhederne.

Det fremgår af forarbejderne til lovændringen, at der i Danmark er 25 elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, og at ansvaret for måling af elektricitet hos elforbrugere, der er direkte tilsluttet transmissionsnettet, påhviler transmissionsvirksomheden, konkret Energinet, og ikke er indeholdt i de netbevillinger, der er udstedt til de netvirksomheder, der driver distributionsnet med henblik på levering af elektricitet til elforbrugere tilsluttet distributionsnettet.⁷

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, var 15 elforbrugere ud af de 25, som er direkte tilsluttet transmissionsnettet, som får målt deres elforbrug af netvirksomheder.⁸ I praksis var det således på dette tidspunkt såvel Energinet som visse af netvirksomhederne, der havde ansvaret for måling af elforbrug hos elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

I Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 er det anført, at Energitilsynet den 22. januar 2013 traf afgørelse om den samlede leverede mængde elektricitet for 2011 i forbindelse med sammenlægning af indtægtsrammerne for SEAS-NVE Net 0,4-10 kV, SEAS-NVE Net 50 kV og SEAS-NVE Net Transmission pr. 1. januar 2012, i hvilken forbindelse Energitilsynet accepterede, at målinger af elforbrug, der vedrørte en kunde direkte tilsluttet transmissionsnettet kunne medregnes ved opgørelsen af netvirksomhedens leverede mængde elektricitet.

Energiklagenævnet lægger som følge heraf til grund, at energimyndighederne har været bekendt med, at netvirksomhederne i praksis i flere tilfælde har varetaget opgaven med måling af elforbrug hos kunder direkte tilsluttet transmissionsnettet.

På baggrund af disse forhold finder Energiklagenævnet i overensstemmelse med Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017, at klager har haft en retligt beskyttet berettiget forventning om, at klager kan varetage håndteringen af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet, og at målt forbrug for disse elforbrugere kan indgå i opgørelsen af leverede mængder elektricitet i perioden 2005-2015, der indgår ved udmeldingen af klagers bagudrettede reguleringspriser og indtægtsrammer for denne periode.

Energiklagenævnet bemærker, at nævnet i afgørelsen af 21. december 2018, som er delvist genoptaget i nærværende sag, alene har forholdt sig til klagers

⁷ Folketingstidende 2017-2018, Tillæg A, side 16, 1. spalte.

⁸ Folketingstidende 2017-2018, Tillæg A, side 16, 2. spalte

berettigede forventninger i perioden for 2005-2015. Energiklagenævnet tager derfor heller ikke i denne afgørelse stilling til klagers eventuelle berettigede forventninger i 2016 og fremefter.

Energiklagenævnet stadfæster derfor Energitilsynets afgørelse for så vidt angår den del af sagen, der vedrører håndtering af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

9. Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet ophæver Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 for så vidt angår klagepunktet vedrørende midlertidig tarifnedsættelse for reguleringsåret 2008 og hjemviser sagen til fornyet behandling i Forsyningstilsynet. Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 31. maj 2017 for så vidt angår den del af sagen, der vedrører håndtering af elforbrugere direkte tilsluttet transmissionsnettet.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 7. september 2021.

Afgørelsen er truffet i henhold til elforsyningslovens § 89, stk. 1.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter elforsyningsloven eller de regler, der udstedes efter loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende jf. elforsyningslovens § 89, stk. 7. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Afgørelsen offentliggøres på hjemmesiden www.naevneneshus.dk under menupunktet Nævnene > Energiklagenævnet > Tidligere afgørelser i anonymiseret form under iagttagelse af persondatalovens bestemmelser.

På nævnets vegne

Peter Ulrik Urskov
Nævnensformand

Clara Agnes Trolle Mikkelsen
Specialkonsulent

Afgørelsen er sendt til:

Kromann Reumert på vegne af klager
Forsyningstilsynet

Bilag

Uddrag af lovbekendtgørelse nr. 418 af 25. april 2016 af lov om elforsyning (dagældende).

”[...]

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

[...]

16) Netvirksomhed: Virksomhed med bevilling, der driver distributionsnet.

[...]

21) Transmissionsvirksomhed: Virksomhed med bevilling eller elforsyningsvirksomhed, som varetages af Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.dk, der driver transmissionsnet.

[...]

§ 19. Transmissionsvirksomhed og netvirksomhed kan kun udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i kapitel 7 og 8. Transmissionsvirksomhed varetages af Energinet.dk eller denne virksomheds helejede datterselskaber i medfør af § 2, stk. 2 og 3, i lov om Energinet.dk udføres dog uden bevilling.

Uddrag af bekendtgørelse nr. 1294 af 24. november 2010 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven (dagældende).

”[...]

§ 3. Til netvirksomheder udmelder Energitilsynet hvert år ultimo december en indtægtsramme for hver enkelt virksomhed for det følgende reguleringsår. Indtægtsrammen beregnes på baggrund af virksomhedens reguleringspris pr. den 1. januar i reguleringsåret og virksomhedens forventede mængde leveret elektricitet (kWh) for det følgende reguleringsår. Indtægtsrammen udgør det maksimale beløb, som virksomheden i reguleringsåret kan oppebære i form af driftsmæssige indtægter ved uændret aktivitetsniveau i forhold til det forventede, jf. stk. 4, og ved uændret reguleringspris i forhold til reguleringsprisen pr. den 1. januar i reguleringsåret. Afvikling af eventuelle differencer, jf. § 29, stk. 3, påvirker ikke indtægtsrammen.

[...]

§ 29. Ved regnskabsaflæggelsen redegør den enkelte virksomhed for:

1) Eventuel afvikling af underdækning, jf. § 2, nr. 23, og § 25.

- 2) Differencer samt afviklingen heraf, jf. stk. 3 og 6.
- 3) Opnået forrentning og forrentningsprocent, jf. § 24.
- 4) Ændrede forhold, som bevirker at reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet skulle have været hævet, jf. § 12.
- 5) Ændrede forhold, som bevirker at reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet skulle have været sænket, jf. § 13.
- 6) Ændringer regnskabsmæssige skøn eller regnskabsprincipper i forhold til senest udmeldte regnskabsmæssig praksis eller regnskabsprincipper, såfremt disse påvirker opgørelsen af virksomhedens driftsmæssige indtægter, jf. § 2, nr. 2, driftsomkostninger, jf. § 2, nr. 3 eller afskrivninger, jf. § 23, herunder korrektioner for fundamentale fejl, jf. § 2, nr. 6.
- 7) Omkostninger og indtægter knyttet til energibesparende aktiviteter i regnskabsåret, jf. § 16, stk. 3 og 4, herunder afvikling af for meget henholdsvis for lidt opkrævede beløb til sådanne aktiviteter fra tidligere regnskabsår.
- 8) Arbejder udført i regning for tredje mand, jf. § 22.

[...]

Stk. 3. Såfremt der er en difference mellem en virksomheds gennemsnitlige indtægt pr. kWh, jf. § 2, nr. 7, og dens årlige reguleringspris, jf. § 2, nr. 24, henholdsvis en difference mellem de faktiske indtægter for at stille et regionalt transmissionsnet til rådighed og den regionale transmissionsvirksomheds årlige rådighedsbeløb, jf. § 2, nr. 25, eller der er ændrede forhold, som bevirker, at reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet skulle have været ændret, jf. stk. 1, nr. 4 og 5, vedlægges årsrapporten et forslag til justering af virksomhedens priser, således at den opståede difference er korrigeret senest ved udgangen af det reguleringsår, der følger efter tidspunktet for regnskabsaflæggelsen. Ved opgørelsen af differencer i et reguleringsår indgår ikke beløb, der hidrører fra afviklingen af differencer fra tidligere reguleringsår.

[...]

Stk. 6. Såfremt der er en difference, jf. stk. 3, i virksomhedens favør, vedlægges årsrapporten et forslag til justering af virksomhedens priser med henblik på afvikling af differenceen eller dele heraf. Ønsker en virksomhed ikke at justere sine priser som følge af differenceen, anses virksomhedens prisfastsættelse som en midlertidig prisreduktion. Virksomheden redegør for denne midlertidige prisreduktion i sin årsrapport. Reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet ændres ikke ved midlertidige prisreduktioner. Midlertidige prisreduktioner kan ikke efterfølgende begrunde en overskridelse af reguleringsprisen eller rådighedsbeløbet.

[...]

§ 33. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. december 2010 med virkning fra den 1. januar 2010.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 1227 af 10. december 2009 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven.

Stk. 3. Bindende økonomiske dispositioner vedrørende nødvendige nyinvesteringer eller myndighedspålæg, som virksomhederne kan dokumentere, er foretaget inden den 8. oktober 2008, behandles i reguleringsmæssig henseende efter de på dispositionstidspunktet gældende regler.

Stk. 4. Årsrapport for reguleringsåret 2008 og herefter udarbejdes efter reglerne i denne bekendtgørelse. Virkningerne af oplysninger i årsrapporter for reguleringsåret 2008 og herefter, herunder eksempelvis af merforrentning og nettab, bestemmes ligeledes efter reglerne i denne bekendtgørelse.

[...].”